

stillet eller vil stille Kjøbstæderne uheldigere end Landcommunerne med Hensyn til Løsningen af en hidtil bestaaende communal Forbindelse, idet der i samme Paragraph, endog i samme Stykke, er talt om, hvorledes to Dele af en Landcommune kunne stilles fra hinanden, og hvor dette heller ikke er betinget af Samtykke fra begge Sider. — En æret Landssthingsmand fra Odense (W. Petersen) har med Hensyn til § 3 gjort en Bemærkning om, at Valgbarhedsvilkaarene ikke vare klare og bestemte nok. Jeg er saa heldig ogsaa at kunne henvise ham til en aldeles ordret eenslydende Bestemmelse, som findes i § 3 af Loven af 22de Marts 1855, og som dog, saavidt mig bekjendt, har været ret forstaaelig fra 1855 og indtil nu og ikke har givet Anledning til nogen Tvivl. — Forsaavidt den samme ærede Landssthingsmand derimod har bemærket, at det ikke er ganske correct, naar man i § 3 har fastsat, at Repræsentanten for en Kjøbstads Landdistrict skal tiltræde Kjøbstadens „Byraad“, da skal jeg erklære, at dette ikke er fuldstændig stemmende med de nu bestaaende Forhold. Jeg — og jeg troer med mig Folkethinget — er imidlertid gaaet ud fra den Antagelse, at, dersom dette Lovudkast naaer at blive til Lov i denne Session, vil ogsaa dets Tvillingbrøder naae det. Den ærede Landssthingsmand havde vel en sikker Forventning om, at dette Lovudkast vilde naae sit endelige Maal i denne Session, hvorimod han tvivlede om, at det Samme vilde blive Tilfældet med den anden Lov; jeg haaber, at begge Love skulle naae at blive tilendebragte i denne Session. — I § 6, hvor der omhandles, paa hvilken Maade Valgene skulle finde Sted, er det bestemt, at Valget til Sogneforstanderskaberne finder Sted ved, at vedkommende Vælgere møde og afgive deres Stemmer til Protocollen. Det er ogsaa en af de Bestemmelser, der ere fuldkommen overeensstemmende med de nu bestaaende Regler, og som jeg ikke finder, der kunde være nogen Anledning til at ønske forandret.

Med Hensyn til den Bemærkning, der fremkom fra den ærede 3die Landssthingsmand for 9de Kredts (Mourier-Petersen) om, at Bestemmelsen i § 13, at Sogneforstanderskabets Møder skulle være offentlige, og en lig-

nende Bestemmelse med Hensyn til Amtsrådsbets Møder ikke var heldig, da kan jeg ganske henholde mig til, hvad den ærede Landssthingsmand her ligeoverfor (Tobiesen) i den Anledning bemærkede. Der er vel ikke nu nogen Bestemmelse om, at Sogneforstanderskabets og Amtsrådsbets Møder skulle være offentlige, men der er heller ikke bestemt Noget om det Modsatte, og jeg troer, at Praxis har medført, at de ikke betragtes som holdte for lukkede Døre. Naar der mod denne Bestemmelse, at Møderne skulle holdes offentlig, er blevet fremført, at man jo fortrinnsviis kunde vente, at det var Oppositionen i Sognet, som vilde overvære Møderne, saa troer jeg dog ikke, at man har nogen Erfaring om, at Tilhørerspladsen fortrinnsviis skulde være fyldt med Oppositionsmedlemmer. — Afstemningsmaaden, eller rettere sagt Beslutningsmaaden, saaledes som den er fastsat i § 14, finder jeg at være i og for sig heldig; thi jeg veed af egen Erfaring, at der ikke iagttages synderlig parlamentarisk Orden i Sogneforstanderskaberne, og vistnok som oftest heller ikke i Amtsrådene, og at de allerfleste Beslutninger blive tagne med Enstemmighed, det vil sige, blive tagne, uden at der bliver holdt nogen Afstemning, idet Ingen forlanger en saadan; men jeg troer dog, at det er temmelig nødvendigt, navnlig naar man seer hen til den fremtidige Udvikling, at Loven selv indeholder en Bestemmelse om, at en Beslutning skal være tagen med Majoritet, for at være gyldig. Der staaer desuden i det første Stykke af § 14, at det først er, naar Medlemmerne ere af forskellige Meninger, at der skal strides til Afstemning; det er altsaa ikke ubetinget i alle Tilfælde, at der skal stemmes. — Den ærede 6te Landssthingsmand for 6te Kredts (W. Petersen) bemærkede, at det efter hans Mening ikke var rigtigt, at der blev udsærdiget en særlig Vedtægt for hvert enkelt Sogneforstanderskab, men at der hellere maatte opstilles almindelige Regler, som skulde følges i alle Landets Sognekredse. Deri maa jeg erklære mig fuldstændig uenig med ham. Jeg troer netop, at de almindelige Bestemmelser have deres Plads i Loven, men at de Bestemmelser, der skulle træffes efter de særlige Forhold paa hvert enkelt Sted, bør have